

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXII. De expulsione Macedonii Constantinopolitani Episcopi, & Flaviani
Antiocheni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ἵ οἱ ἐρρολύμων νεοθεδω παρ' αὐτῶν διαβε-
 βαιήδρος, ἄλλο προφέρῃ διχα τοῖς ἀνα-
 θεματισμῶ. καὶ ἐθαύμα καὶ γὰρ καὶ λόγος
 πατέρων πολλὰκις νεοθεδωσὶ πολλὰς ἢ
 ἁπλῆνας λόγος, ἀθανασίω καὶ γενο-
 εῖω τῷ θαυματουργῷ, καὶ ἰελίω, δια τῶν
 ἐπιγραφῶν ἀνατεθείκασιν οἷς μάλιστα τὸς
 πολλὰς πρὸς τὰς ἰδίας ἀσεβείας σφείζον-
 ται. ἀπήτην ἢ καὶ μακεδόνιον ἐπιγραφῶν ἀει-
 πίσεως ἔς τὸ ἐξέθετο τῶν τῶν τῶν ἐν μό-
 νῳ εἶδέναι πίσω διαβεβαίωσιν, ἀναθε-
 ματῶν ἢ νεοθελον, καὶ διτυχῆ, καὶ τὸς δύο
 υἱὸς ἢ χριστὸς δογματίζοντας, ἢ τὰς φύσεις
 διαίρεντας μὴτε δὲ τῆς ἐν ἐφέσω νεοθελον
 κατελέσθης μνησθεῖς, μὴτε τῆς ἐν καλχηδόνι
 κατελέσθης τὸν διτυχῆ. ἐφ' ὃ ἀγαπηθῆσαν
 ταῦτα ἀπειτῶν κωνσταντῖνα πόλιν μοναστήρια,
 ἀφίστασιν τῶν ἐπισκόπων μακεδονία. ἐν τέ-
 τοις ὅτε ξεναιῖας καὶ διόσκορον πολλὰς πρὸς
 λαμδανόμωροι τῶν ἐπισκόπων ἀφόρητοῖσιν,
 κινεῖτες ἐπ' τῶν μὴ ἀνεχομένων ἀναθεματί-
 ζειν. ὧν τὸς εἰς τὴν μὴ πωείκοιαι, ἐξοεία
 ὑποβάλλεσθ πολλὰς μηχαναῖς παρεσβία-
 ζον. ἔτος ἐν καὶ μακεδόνιον ἐξοείζουσι, κίω-
 αντην τὸν πατὴρ ἐπίσκοπον, ἔφλαβιανόν. ταῦ-
 τα μὲν ἐν τῷ γεμίμαθα λέγει.

A cens, aliam profert absque hujusmodi
 Anathematismo. Neque id mirum.
 Nam & libros sanctorum Patrum saepe
 numerò corruperunt. Multos quoque
 Apollinaris libros Athanasio & Grego-
 rio Thaumaturgo, & Julio falsò adscri-
 pserunt. Quibus præcipuè libris mul-
 titudinem in erroris sui societatem in-
 ducunt. Sed & à Macedonio Chiro-
 graphum fidei suæ postularunt. Qui
 quidem eam exposuit, affirmans se tre-
 centorum & octodecim sanctorum Pa-
 trum, & centum ac quinquaginta fidem
 solam nosse: Nestorium verò & Euty-
 chem anathemati subjiciens, eosque
 qui duos Filios & duos Christos asse-
 runt, aut qui naturas dividunt: nulla ta-
 men mentione facta nec Ephesinæ Syn-
 odi, quæ Nestorium deposuit, nec Chal-
 cedonenfis, in qua depositus est Euty-
 ches. Quod cum ægrè ferrent mo-
 nasteria, quæ erant circa Constantino-
 polim, à communionem Macedonii E-
 piscopi desciverunt. Interea Xenaias
 & Dioscorus, multis Episcopis sibi ad-
 junctis, intolerabiles erant, dum tumultus
 concitarent adversus eos qui Syno-
 dum anathemati subjicere recusabant.
 Ex quibus eos, qui ad finem usque ipsis
 non cessarent, multis machinationibus
 in exilium ejici curarunt. Hoc igitur
 modo Macedonium, & Joannem Epi-
 scopum Palti, & Flavianum in exilium
 trudent. Atque hæc sunt, quæ in supra-
 dicta Epistola commemorantur.

Κεφ. λθ.

Περί τῆς ἐκβολῆς μακεδονίῃ καὶ κωνσταντινουπόλεως καὶ φλαβιανῶν ἀποστοχίας.

CAP. XXXII.

De expulsiōne Macedonii Constantinopolitani Episcopi & Flavianii Antiocheni.

ΤΑ ἢ συμμαχόντα ἐν παρὰ εὐσῶ τὸν
 ἀναστάσιον, ἔτερον ἦν. ἡνίκα γὰρ ἡ δριμάδ-
 νη τῷ ἀναστάσιω τὸ ἀλεργὸς ἐβέλετο ἀει-
 βαλέων γῆμα, οὐκ ἄλλως ὁ διφῆμιον τῶν
 δεχηγαλκίω δνέπων κατέδραν συνεπίθετο,
 μὴτε ὅτι τῶν δι' ἐπιγραφῶν καὶ ὄρκων δει-
 νῶν ὁμολογίαν ἀνύογραπῶν ὁ ἀναστάσιος ἔς
 διφῆμιον ἔθετο, ἢ μὲν ἀκέραιον φυλάξαι
 τῶν πῶσιν, καὶ μὴδὲν καινεργὸς ἐσαγα-
 γῆν τῇ ἀγία τῶν θεῶν ἐκκλησία, εἰ τῶν σκή-
 πῶν ἐπιλαβοῖτο ἢ καὶ ἀξέθετο μακεδο-
 νίω τῶν τῶν σήπῶν κειμηλίω παρὰ φυ-
 λακῆν ἐμπειπισθυμῶν. ἐδεδράκη δὲ ταῦ-
 τα, διότι γε ὁ ἀναστάσιος δόξαν μανι-
 χαικῆς νομίσεως ἀπὸ τῶν πολλοῖς εἶχεν.

VERUM alia erant, quæ animum
 Anastasii occulte pungerent.
 Nam cum Ariadne Anastasium Im-
 periali purpura vestire vellet, Eu-
 phemius Regiæ urbis Episcopus con-
 sensum suum accommodare tenuit,
 priusquam Anastasius cautionem pro-
 pria manu scriptam & jurejurando
 firmatam ipsi dedisset, quâ pollice-
 batur, fidem se illibatam servaturum,
 nec quidquam novi in sanctam DEI
 Ecclesiam investurum esse, si Imperii
 compos fieret. Hanc ille chartam
 Macedonio factorum vaforum custo-
 di commendaverat. Hæc autem id-
 circo egerat Euphemius, quod Ana-
 stasius Manichæorum sectæ addictus
 esse à plerisque crederetur. Post-
 quam igitur Macedonius Episcopa-
 lem sedem adeptus esset, Anastasius

Zz

cautionem suam reddi sibi voluit, aliterens contumeliam fieri Imperio, si supra memoratum chirographum in Ecclesiarum reconditum servaretur. Sed cum Macedonius strenuè admodum resisteret, seque fidem proditurum negaret, omni infidiarum genere cum appetiit Anastasius, ut Episcopatum ei adimeret. Inducti sunt igitur in iudicium pueri quidam calumniatores, qui tum se, tum Macedonium, turpis flagitii falsò accusarent. Verum ubi deprehensum est, Macedonio abscissa esse genitalia, ad alias artes conversi sunt: donec tandem consilio Celeris Magistri officiorum, clam ex Episcopali sede abcessit. In ejectione autem Flaviani, alia quoque adiecerunt. Incidimus enim in senes quosdam decrepitos, qui cuncta quæ Flaviani Pontificatu acciderant, memoriâ tenebant. Hi affirmabant, monachos regionis, quæ Cynegica dicitur, & quotquot in prima Syriarum provincia sedes habebant, inductos à Xenaiâ: erat autem Xenaiâs Episcopus Hierapolis, quæ vicina est Antiochiæ, & Græco vocabulo Philoxenus dicebatur: in unum collectos, subito in urbem irrupisse cum maximo tumultu & contumacia, compellentes Flavianum, ut Chalcedonensem Synodum, & Leonis Epistolam, sub anathemate damnaret. Quod cum Flavianus ægre admodum ferret, & Monachi maximo impetu instarent, plebs civitatis insurgens adversus Monachos, plurimos eorum interfecit, adeo ut ingens eorum numerus Orontem fluvium pro tumulo fortitus sit. Cadaveribus in gurgite sepultis. Accidit & aliud quidpiam, priore illo nequam levius. Monachi enim Syriæ Cæles, quæ nunc secunda Syria appellatur, cum impense faverent Flaviano, propterea quod is in monasterio quodam situm erat in agro, qui Tilmognus dicitur, monasticam egisset vitam, subito Antiochiam advolarunt, ut Flavianum defenderent: ita ut tum quoque non exigua evenerint mala. Sive igitur ob priora illa, sive ob ea, quæ posteriore loco retulimus, sive ob utraque simul, Flavianus sede sua expellitur, & Petras quod oppidum est in finibus palæstinæ situm, relegatur.

Ἄπειδὴ τοίνυν ὁ μακεδόνιος ἐς τὸν ἱεραλικὸν ὄρον ἐβήθρονον, ἠθέλησε τὴν δικίαν ὁμολογίαν λαβεῖν ὁ ἀναστάσιος, καθυβρίζων τὴν βασιλείαν λέγων εἰ τὸ ῥηθὲν ἀυτογραφεῖον ἐπιπέμψοι καὶ πρὸς τὸ ἄλλο γυναικῶς ἐπιστολὴν ἔμακεδόνιος, καὶ μὴ πρὸς ὅσους τῶν πατρῶν ἐνιχυροζώοντες, πᾶσαν ἐπιβελῶν ἐβήθρονον ὁ βασιλεὺς οἱ, ἐξώσασαί τῆς καθέδρου ἐθέλων. ἀμέλει τοιγαρὲν καὶ παῖδες συκοφανταί παρήγοντο, καὶ σφῶν αὐτῶν καὶ μακεδόνιος ἀιχερρυγίαν κατεβύβοντο. ὡς ὅτι τῶν ἀδριῶν ἐπιλωμῆος ὁ μακεδόνιος ἄφῃ πρὸς ἕτερα ἐχώρησε τεχνάσματά, μίχρησιν συμβελύμασι κέλερος ἠγεμόνος τῶν ἐπιβελῶν αὐτῶν, ὁ μακεδόνιος λαθεῖαι τῶν δικίαν ἐξέσηθρονων. τῆ ὁ ἐμβολὴ Φλαβιανῶς ἕτερα πρὸς θεασί κατελήφαμην ἡδὲ οὐκ ἐξαλογεργίας, τὰ ὅσα συμβέβηκεν ἐπιβελῶν ἐναντὶ τῆς μνήμης διασώζοντας οἱ λέγουσι πρὸς ξεναιῶν ἀνδρῶν, ἢ ὁ ξεναιῶς τῆς γένοισι ἱεράς πόλεως πρὸς ἐδρῶν, ἐλλὰ δι Φωνί Φλαβιανῶς πρὸς Ζαγοροδύμῆος, πειδῶντες ἐπιβελῶν κατεμῆρης κωπηγικῆς μοναχοὶ ἐβήθρονον πρῶτα τῶν σφῶν ἐθνος καθεσῆκεσαν, ἀβήθρονον ταραχῆς καὶ τῆς ἐς ἀγῶν ἀταξίας ἐπιβελῶν πηδῆκασι τῆ πόλεως, βιαζόμενοι Φλαβιανῶν ἀναθεματίζοντες ἐν καλχηδόνι συνόδῳ καὶ τὸν ἄμμον λέοντος πρὸς ὁ δυσαναχέροντος Φλαβιανῶς, ἐτῶν μοναχῶν μὲ πολλῆς τῆς ῥύμης ἐνισαμένων, ἀναστάσιος ὁ λαὸς τῶν πόλεως φόνον πολὺν τῶν μοναχῶν κατεργάζετο. καὶ πολλὰ καὶ ἀναριθμητὰς αὐτῶν ἄφῃ τῶν ἐθόντων κληρώσαντες, τῶν σωμάτων τοῖς κωπηγικῆς ἐπιβελῶν σωπέσει καὶ ἕτερον τῶν ὁδῶν ἐλαττέμενον τὸ γὰρ τῶν κοίτης σφῶν ἐν ὁ δειλέρας πρὸς Ζαγοροενομένης μοναχῶν, πρὸς πᾶσαν τῶν Φλαβιανῶν, ἐπειδὴ τὸν μακεδόνιος ἐβήθρονον ἐν πνι Φεργίλῆος ἐπὶ ἀγῶν πημογνῶν ὄνομα τῶν διακειμένων, ἐπειδὴ τῆ ἀνπόχε, ἀμύνει τῶν Φλαβιανῶν βελόμενον, ὡς καὶ αὐτὰ καὶ μικρά τινὰ συμβέβηκεν εἶτε ἐν ἐπιβελῶν, εἶτε καὶ ἐν τῶν δειλέρων, ἢ ἐξ ἀμφοῖν, ὁ Φλαβιανῶς ἐπὶ ἀλλοταί, καὶ ἀκριβῆς πέτερας δικίαν πρὸς ταῖς ἐθῶν ταῖς τῶν παλαιῶν κειμένας.